

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

28 березня 2019 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 32/дп-19

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого – Мішина М.І.,

членів Комісії: Козлова А.Г., Лукаша Т.В.,

розглянувши питання щодо недостовірності (у тому числі неповноти) тверджень, указаних суддею Ірпінського міського суду Київської області Пархоменко Оксаною Владиславівною в декларації доброчесності судді за 2016 рік,

встановила:

Відповідно до частини першої статті 62 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі – Закон) суддя зобов'язаний щорічно до 1 лютого подавати шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України декларацію доброчесності судді за формою, що визначається Комісією.

Форму декларації доброчесності судді затверджено рішенням Комісії від 31 жовтня 2016 року № 137/зп-16.

У встановленому законом порядку суддя Ірпінського міського суду Київської області Пархоменко О.В. подала декларацію доброчесності судді за 2016 рік.

До Комісії 22 березня 2018 року від Маселка Р.А. надійшла заява щодо проведення перевірки декларації доброчесності судді Ірпінського міського суду Київської області Пархоменко Оксани Владиславівни за 2016 рік.

Так, у заяві зазначено, що в декларації доброчесності виявлені недостовірні твердження, а саме: у пункті 17 суддя підтвердила наступне твердження: «Мною не приймалися одноособово або у складі колегії суддів рішення, передбачені статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

Заявник інформує, що постановою Ірпінського міського суду Київської області від 20 січня 2014 року у справі № 367/231/14-п, ухваленій суддею Пархоменко О.В., особу визнано винуватою у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі - КУпАП) і накладено на неї адміністративне стягнення у виді позбавлення права керування всіма видами транспортних засобів строком на три місяці.

Указані обставини, як вважає заявник, підпадають під визначення, наведене в пункті 4 частини першої статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», оскільки підтвердження Пархоменко О.В. змісту пункту 17 декларації доброчесності за 2016 рік не відповідає дійсності, і просить перевірити достовірність тверджень судді у вказаній декларації та у випадку підтвердження фактів

недостовірності тверджень, зазначених суддею, звернутися до Вищої ради правосуддя для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності.

Відповідно до частини шостої статті 62 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» у разі одержання інформації, що може свідчити про недостовірність (в тому числі неповноту) тверджень судді в декларації добросовісності, Вища кваліфікаційна комісія суддів України проводить відповідну перевірку.

За результатами проведеної перевірки встановлено, що суддею Ірпінського міського суду Київської області Пархоменко О.В. розглядалася адміністративна справа № 367/231/14-п про притягнення до адміністративної відповідальності ОСОБА_1 за статтею 122-2 КУпАП.

Постановою Ірпінського міського суду Київської області від 20 січня 2014 року у справі № 367/231/14-п ОСОБА_1 визнано винним у скоєнні правопорушення, передбаченого статтею 122-2 КУпАП, позбавлено права керування транспортними засобами на три місяці та стягнуто на користь держави 36 гривень 54 копійки судового збору.

Не погоджуючись із вказаною постановою, ОСОБА_1 оскаржив її в апеляційному порядку. Зокрема, апелянт в апеляційній скарзі зазначив, що 29 грудня 2013 року о 12 годині 30 хвилин на автодорозі сполученням Київ-Овруч в селі Нові Петрівці Київської області керував автомобілем Хундай Н-1 (державний номерний знак НОМЕР_1), не виконав вимогу працівника міліції про зупинку транспортного засобу, чим скоїв адміністративне правопорушення, передбачене статтею 122-2 КУпАП. Також указав, що під час розгляду цієї справи в суді першої інстанції вину у вчиненні скоєного правопорушення визнав у повному обсязі та просив суд при визначенні виду адміністративного стягнення врахувати викладені обставини та взяти до уваги, що він не мав наміру порушувати Правила дорожнього руху України. Правила ним порушені випадково, без умислу, вину свою визнає та розкаюється, на утриманні має ІНФОРМАЦІЯ_1, тому автомобіль йому потрібен для задоволення потреб сім'ї та у зв'язку з виконанням службових обов'язків. ОСОБА_1 указав, що судом першої інстанції застосовано занадто жорстке стягнення у вигляді позбавлення права керування всіма видами транспортних засобів на три місяці, та просив накладати адміністративне стягнення у вигляді штрафу.

Постановою апеляційного суду Київської області від 31 березня 2014 року постанову Ірпінського міського суду Київської області від 20 січня 2014 року скасовано, а провадження у справі закрито у зв'язку з відсутністю в діях особи складу адміністративного правопорушення. У зазначеній постанові, зокрема, вказано, що апелянт ОСОБА_1 частково підтримав свою апеляційну скаргу, а саме: просив скасувати постанову суду першої інстанції, а провадження закрити за відсутністю в його діях складу адміністративного правопорушення; під час апеляційного розгляду

ОСОБА_1 відмовився від показань, які він давав у суді першої інстанції, обґрунтовуючи це тим, що на нього чинився психологічний тиск, та зазначив, що ніяких правил дорожнього руху він не порушував, не знає, за що на нього був складений адміністративний протокол, адже, коли він рухався автомобілем автодорогою Київ-Овруч, працівники міліції його не зупиняли. 29 грудня 2013 року участі в автомайдані не приймав, а їхав разом з дружиною та тещею в село Сукачі Іванківського району, де у тещі є житловий будинок АДРЕСА_1 який вони використовують як дачу.

Крім того, з протоколу про адміністративне правопорушення вбачається, що він був складений 09 січня 2014 року інспектором ВДАІ Ірпінського МВ старшим лейтенантом міліції Головченком К.І. і в якому відсутні пояснення ОСОБА_1 та

конкретна ділянка дороги Київ-Овруч, де водій не виконав вимоги працівника міліції про зупинку транспортного засобу. В апеляційному суді знаходилася низка справ про порушення іншими водіями аналогічних правил дорожнього руху в цей самий час, протоколи про адміністративні порушення щодо яких були складені інспектором Головченком К.І., що викликає сумніви в достовірності викладених у протоколі щодо обставин.

Дії судді Ірпінського міського суду Київської області під час ухвалення рішення від 20 січня 2014 року були предметом перевірки Вищої ради правосуддя, яка рішенням від 24 травня 2017 року № 1248/Здп/15-17 встановила факт порушення суддею норм процесуального права при здійсненні правосуддя (статей 252, 280 КУпАП). Однак у притягненні до дисциплінарної відповідальності Пархоменко О.В. відмовлено у зв'язку із закінченням строку застосування дисциплінарного стягнення.

На запит Комісії від 12 липня 2018 року суддя Пархоменко О.В. надала письмові пояснення, в яких стверджує, що не мала підстав для зазначення тверджень у пункті 17 декларації доброчесності судді, оскільки на момент прийняття нею постанови 20 січня 2014 року у справі № 367/231/14-п їй не було відомо про те, що притягнута до відповідальності особа була учасником масових акцій протесту. При цьому також пояснила, що, як вбачається з матеріалів зазначеної адміністративної справи, ОСОБА_1 завчасно був ознайомлений з матеріалами справи, під час розгляду справи йому були роз'ясненні права, передбачені статтею 268 КУпАП, зокрема право при розгляді справи користуватися юридичною допомогою адвоката, іншого фахівця в галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто за дорученням юридичної особи, будь-яких клопотань про відкладення у зв'язку з цим розгляду справи, про виклик свідків чи про приєднання до матеріалів справи документів на підтвердження обставин, які ним у подальшому були викладені в апеляційній скарзі, ОСОБА_1 надано не було. З боку судді до ОСОБА_1 не було застосовано ніякого психологічного впливу. Під час розгляду справи 20 січня 2014 року ОСОБА_1 надав власноручно написане пояснення, в якому зазначив, що 29 грудня 2013 року о 12 годині 30 хвилин їхав на автомобілі Хюндай-Н1 (державний номерний знак НОМЕР_1) в селі Нові Петрівці та не зупинився на вимогу інспектора ДАІ у зв'язку з великою кількістю автомобілів на цій ділянці дороги і, як наслідок, підвищеною увагою з його боку.

Крім того, ні під час розгляду справи в Ірпінському міському суді Київської області, ні під час розгляду апеляційної скарги в апеляційному суді Київської області не було встановлено обставин, які б свідчили про те, що суддя прийняла рішення про накладення адміністративного стягнення на особу, яка була учасником масових акцій протесту в період з 21 листопада 2013 року до набрання чинності Законом України «Про відновлення довіри до судової влади».

Як вбачається з пояснень Пархоменко О.В., при заповненні декларації доброчесності судді за 2016 рік, зокрема пункту 17 декларації, вона керувалася тим, що Тимчасовою спеціальною комісією з перевірки суддів судів загальної юрисдикції відповідно до Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» проводилась перевірка за заявою голови Громадської спілки «Українська Спілка АВТОМАЙДАН» Михайловського А.В. щодо розгляду нею справи № 367/231/14-п про притягнення до адміністративної відповідальності особи за статтею 122-2 КУпАП, але ТСК не прийняла рішення до закінчення своїх повноважень, у зв'язку із чим заява була передана до Вищої ради юстиції для продовження її розгляду. Однак на час заповнення декларації доброчесності судді за 2016 рік не було будь-яких висновків ТСК щодо віднесення справи № 367/231/14-п до категорії справ, зазначених у пункті 4 частини першої статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» та

пункту 17 декларації доброчесності судді за 2015 рік. Також на час заповнення вказаної декларації не було відкрито дисциплінарне провадження Вищою радою правосуддя за матеріалами, переданими ТСК щодо розгляду нею справи, та не було відповідних висновків Вищої ради правосуддя. Крім того, вона вперше подавала декларацію доброчесності судді за 2016 рік, будь-які роз'яснення щодо заповнення пунктів 17–18 декларації доброчесності судді були відсутні, тому пункт 17 заповнювала керуючись обставинами, зазначеними вище. Вважає відомості, зазначені у декларації доброчесності судді за 2016 рік на час її заповнення, достовірними.

Відповідно до частини сьомої статті 62 Закону неподання, несвоєчасне подання декларації доброчесності суддею або декларування в ній завідомо недостовірних (у тому числі неповних) тверджень мають наслідком дисциплінарну відповідальність, встановлену цим Законом.

Ураховавши встановлені перевіркою обставини, надані суддею пояснення, дослідивши копії наданих документів Комісія дійшла висновку, що вказана в заяві Маселка Р.А. інформація про недостовірність тверджень, зазначених суддею Пархоменко О.В. у декларації доброчесності судді за 2016 рік, не підтвердилася, оскільки при проведенні перевірки не було встановлено наміру судді Пархоменко О.В. вказати в пункті 17 декларації доброчесності судді завідомо недостовірні твердження.

Підстав для визнання задекларованих суддею в пункті 17 декларації доброчесності судді тверджень завідомо недостовірними при проведенні перевірки не встановлено, тому відсутні підстави для звернення до Вищої ради правосуддя для вирішення питання про притягнення судді до дисциплінарної відповідальності.

Керуючись статтями 62, 93, 101 Закону, розділом VI Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Комісія

вирішила:

визнати непідтвердженою інформацію про недостовірність (у тому числі неповноту) тверджень, указаних суддею Ірпінського міського суду Київської області Пархоменко Оксаною Владиславівною в декларації доброчесності судді за 2016 рік.

Головуючий

М.І. Мішин

Члени Комісії:

А.Г. Козлов

Т.В. Лукаш